

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการสอนตามปกติ สรุปได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการสอนตามปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการสอนตามปกติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นสามเณร จำนวน 564 รูป จากโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่มที่ 4 จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 8 โรง สังกัด สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2549

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นสามเณร ปีการศึกษา 2549 จากโรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษาวัดโพธาราม ตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครสวรรค์ สังกัด สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 จำนวน 64 รูป แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 32 รูป กลุ่มควบคุม จำนวน 32 รูป ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แผนการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และแผนการสอนโดยการสอนตามปกติ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองฉบับเป็นแผนการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่ละฉบับมีจำนวน 12 แผน เวลา 12 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.73

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.72

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและใช้สถิติดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของแผนการสอน โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2. หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบแต่ละข้อ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเที่ยง โดยใช้สูตร KR-20

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คำนวณโดยใช้การทดสอบแบบที ชนิดกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน

4. เปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม คำนวณโดยใช้การทดสอบแบบที ชนิดกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของพลารักษ์ ไชโย (2545 : 81) , ทันทิภา สุวัตร (2540 : 96) และ พนิดา สุนทรวิภาต (2533 : 63) ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังนี้

1.1. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียน และเป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลที่ตนติดต่อด้วย บทเรียนมิได้ยึดเนื้อหาของไวยากรณ์เป็นหลัก แต่ต้องเป็นเนื้อหาที่จะใช้เป็นการสื่อสารมากกว่าที่จะเป็นการยัดเยียดและรูปแบบประโยค ทั้งนี้ ต้องยึดจุดประสงค์ในการพูดสื่อความหมายเป็นหลัก เป้าหมายในการสอนมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับคิท มอร์โรว์ (Keith Morrow, 1981 : 59 -66) ที่กล่าวว่า การเลือกเนื้อหาในการสอนอาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวัยและความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้สอนต้องมีเป้าหมายอย่างชัดเจนในการสอนแต่ละบทเรียน

1.2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง กิจกรรมจะเป็นลักษณะการจำลองสถานการณ์ให้เหมือนจริงที่สุด และมีจุดประสงค์ในการที่จะสื่อสาร แต่ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียนและจุดมุ่งหมายของกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับลิตเติลวูด (Littelwood, 1981 : 22) ที่กล่าวว่า กิจกรรมจะเน้นที่จุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในบางครั้งอาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องความไวยากรณ์มากนัก แต่จะดูว่าสามารถสื่อสารได้ทันทีเมื่อจำเป็นได้ดีเพียงใด และกิจกรรมที่จัดเพื่อให้ใช้ได้จริงกับบุคคลอื่นในสังคม ผู้เรียนจะต้องคำนึงถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันด้วย ผู้สอนควรใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมให้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติที่สุด

จากเหตุผล 2 ประการดังกล่าวข้างต้น เป็นการสนับสนุนข้อค้นพบที่ว่า การวิจัยครั้งนี้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

2. การเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถอธิบายด้วยเหตุผลดังนี้

2.1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนตามปกติ เมื่อได้รับการสอนเนื้อหาด้านวัฒนธรรมควบคู่กับเนื้อหาทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนภาษา เพราะการได้รับการฝึกให้ใช้ทักษะกระบวนการทางภาษาในการแสวงหาความรู้ ทำให้สามารถอธิบายข้อมูลและให้เหตุผลถึงแบบแผนทางวัฒนธรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับบราวน์ (Brown, 1980 : 124) ที่กล่าวว่า ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม และวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของภาษาโดยแท้ ทั้งสองอย่างนี้เป็นสิ่งที่ผสมผสานกลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกัน หากแยกสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกไปต่างหาก ย่อมจะทำความสำคัญของอีกสิ่งหนึ่งสูญเสียไปด้วย ดังนั้น เมื่อนักเรียนได้รับการสอนเนื้อหาด้านวัฒนธรรมโดยวิธีสอนภาษาอย่างมีขั้นตอนแล้ว จึงส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

2.2. การสอนภาษาโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีกิจกรรมที่ได้เน้นทักษะด้านฟัง – พูด โดยได้มีการจัดสถานการณ์เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาสภาพที่เหมือนจริง หรือเหมือนกับใช้จริงในชีวิตประจำวัน โดยการใช้สื่อการเรียนรู้หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเห็นวัฒนธรรมความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้สอดคล้องกับสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 56) ที่ว่า นอกจากผู้สอนจะมีการเตรียมผู้เรียนในลักษณะที่เป็นการยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่ม ทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และเป็นคู่ ๆ แล้ว เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกทักษะฟัง – พูด ควรจัดกิจกรรมออกเป็น 4 ระยะ คือ กิจกรรมก่อนสนทนา การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้คร่าวๆ และการสนทนาโดยเสรี ซึ่งทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษดีขึ้น

จากเหตุผล 2 ประการดังกล่าวข้างต้น เป็นการสนับสนุนข้อค้นพบที่ว่า การวิจัยครั้งนี้ ทำให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ หลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการสอนตามปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1. จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนตามแบบปกติ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการสอนแบบนี้ ผู้สอนควรศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้เข้าใจก่อนที่จะนำไปใช้ สิ่งสำคัญคือ ผู้สอนต้องวิเคราะห์เนื้อหาว่า เหมาะสมที่จะแบ่งเป็นหัวข้อย่อย ๆ ที่ค่อนข้างเท่าเทียมกันไป

1.2. สำหรับนักเรียนที่ยังไม่เคยเรียนแบบนี้ ผู้สอนต้องปฐมนิเทศ แนะนำชี้แจง ให้นักเรียนเข้าใจหลักการ ประโยชน์และเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนของการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้นักเรียนเข้าใจ และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง รวมทั้งการวางแผนด้านเวลาในการสอนระยะเวลาต้องใช้ในการเรียนมากกว่าปกติ เพราะนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีเรียนแบบนี้

1.3. ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูต้องจัดทำสื่อประกอบต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เช่น ใบงาน ใบความรู้ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นต้น เนื่องจากนักเรียนต้องมีบทบาทเป็นทั้งผู้เรียนและสอนเพื่อน และควรคำนึงถึงความเหมาะสมของเวลา เนื้อหา ภาษาที่ชัดเจน และความน่าสนใจของสื่อต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนแบบนี้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในเนื้อหาอื่น ๆ หรือในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อศึกษาว่า การจัดการเรียนการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเหมาะสมกับรายวิชาหรือเหมาะสมกับระดับชั้นต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด

2.2. ควรมีการศึกษาวิจัยผลการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และพัฒนาการด้านคุณสมบัติของผู้เรียนในด้านอื่น ๆ

2.3. ควรมีการนำวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาศึกษาวิจัยเปรียบเทียบว่า รูปแบบใดมีความเหมาะสมกับเนื้อหาในรายวิชา ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น ความเข้าใจในวัฒนธรรมภาษาอังกฤษที่ต้องการปลูกฝังให้เกิดกับตัวผู้เรียน